

PALMADOTZE

DANIEL G. ANDÚJAR / ROGELIO LÓPEZ CUENCA
The Art of Seduction (2008 / 2021)

29 maig – 31 juliol 2021

Daniel G. Andújar (Almoradí, 1966) i Rogelio López Cuenca (Nerja, Màlaga, 1959) són dos creadors que han col·laborat en diferents ocasions. El fet que tots dos dediquin una especial atenció als mitjans de comunicació, va possibilitar la seva trobada al 2008 a través del projecte "The Art of Seduction", sobre la imatge de l'art i la figura de l'artista en la cultura contemporània i a través dels mitjans de comunicació.

Aquest projecte en procés (work in process) ha estat presentat en diferents etapes; Per ordre cronològic, en els espais institucionals la Sala Parpalló ("Herramientas del Arte", València, 2008), i el Museo de Arte Carrillo Gil ("Yo me perfumo para ocupar más espacio", México DF. 2009. Més tard, Palmadotze presenta "The Art of Seduction" a Madrid (ARCO2011-Arco40 estand Palmadotze, 2011), Vilafranca del Penedès (exposició individual galeria Palmadotze, 2011) i Viena (Viena Art Fair11 Solo Project, estand Palmadotze, 2011).

És doncs per a la galeria Palmadotze, una satisfacció, acollir de nou el projecte i els artistes , que es presenta amb la producció de noves obres que l'amplien i enriqueixen.

Si fins al moment, l'anàlisi es centrava en la recurrència de l'explotació iconogràfica del "posat" de l'artista per part de la publicitat i les produccions culturals comercials, així com de la generació de plusvàlua simbòlica de la marca-firma produïda en aquest transvasament, en aquesta ocasió els artistes introdueixen nous elements i perspectives, com el paper del públic o espectador o les relacions amb les estètiques contemporànies.

Concretament, els artistes han recopilat imatges procedents dels mitjans de comunicació massiva, aparegudes a la premsa escrita i també a la televisió o el cinema, a través de les quals es proposa una relectura crítica de les maneres en què l'ART i els ARTISTES « han seduït » al llarg dels segles a la societat.

Desitjat per tots, l'art és utilitzat per la publicitat, serveix d'inspiració a la moda, el disseny i la indústria i és també segell de distinció i classe social. Així mateix, el projecte subratlla amb humor com perdura en l'actualitat l'associació «artista - geni», establerta en el romanticisme, segons la qual s'imagina a l'artista com un bohemí, un somiador excèntric la marginalitat no sempre implica una exclusió en termes socialment negatius sinó que precisament contribueix a subratllar, amb la seva excepcionalitat, el valor de la norma.

PALMADOTZE

BIO/

Daniel García Andújar (Almoradí, Alicante, 1966) Artista visual, teòric i activista que qüestiona, mitjançant la ironia i la utilització d'estratègies de presentació de les noves tecnologies de la comunicació, les promeses democràtiques i igualitàries d'aquests mitjans i critica la voluntat de control que amaguen darrere la seva aparent transparència. Partint de la constatació que les noves tecnologies de la comunicació estan transformant la nostra experiència quotidiana, Daniel G. Andújar crea una ficció (Technologies To The People, 1996) per tal de fer-nos prendre consciència de la realitat que ens envolta i de l'engany d'unes promeses de lliure elecció que es converteixen, irremissiblement, en noves formes de control i desigualtat. Membre històric de "irrational.org" (referent internacional de l'art a la xarxa) i director de nombrosos projectes a Internet com "e-barcelona.org", "e-stuttgart.org" o "Postcapital Archive" (1989-2001). El seu treball s'ha mostrat en nombroses exposicions a tot el món, inclosa Manifesta 4, 53rd Venice Biennale, Hèlsinki Photography Biennial, Guangzhou Image Triennial, Kyiv Biennial o The 3th Seoul International Biennale of Media Art. El 2015 el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia realitza una primera aproximació a la feina de Daniel G. Andújar on Manuel J. Borja-Villel realitza un recorregut a través de la feina de l'artista en els últims 20 anys. En 2017 participa a la Documenta 14 a Atenes i Kassel.

Rogelio López Cuenca (Nerja, Málaga, 1959) Poeta, artista visual i investigador, el seu treball gira entorn de la construcció de les identitats, l'anàlisi dels mitjans de comunicació massius i la crítica de la cultura; tasca que desenvolupa mitjançant una diversitat de mitjans que inclouen publicacions, exposicions i intervencions urbanes o els mitjans (http://www.malagana.com), recorrent a procediments propis tant de les arts visuals com de la literatura o les ciències socials. Ha participat en les Biennals d'Art Contemporani de Johannesburg (Sud-Àfrica), EVA International (Limerick, República d'Irlanda), Manifesta 1 (Rotterdam, Països Baixos), Lima (Perú), Sao Paulo (Brasil), Istanbul (Turquia) o Guatemala . Ha rebut els premis Iniciarte (Junta d'Andalusia), Francisco de Goya (Vila de Madrid), El Público (Canal Sur Radiotelevisión), El Ojo Crítico (Radio Nacional de España) i el Premio Andalucía de Artes Plásticas. Des de finals dels anys 90 treballa en projectes de recerca i pedagogia col·lectiva relacionats amb el territori, la ciutat, la crítica de l'art públic i la manipulació de la història i les memòries subalternitzades. Una àmplia exposició retrospectiva va dedicar-se al seu treball al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia al 2019, i actualment a Roma, a l'Acadèmia Espanyola de Belles Arts i la Fondazione Baruchello.

PALMADOTZE

Projecte com a procés. Álvaro de los Ángeles [Extracte de la publicació “Ferramentes de l’Art. Relectures” exposició a la Sala Parpalló, València, 2008]

“¿Com fer una exposició sobre el qüestionament de la relació entre artista, institució, obra i públic? És a dir, ¿com plasmar aquests aspectes comuns que el projecte volia posar sobre la taula sense deixar de mostrar-los i, per tant, representar-los en l’espai físic de la sala? Ja en aquell moment inicial, no obstant això, els dubtes van anar precisant-se i definint-se com a paradoxes: ni els artistes podrien fer res que no estiguera en relació directa amb el seu treball com a tals artistes, ni l’espai d’exposició podria omplir-se amb una altra cosa que amb un material que, sent més o menys predicible, no acabara sent assumit com a exposició. Després d’aquestes premisses, tot allò referent al projecte ha transcorregut en present, i així continuarà encara que el temps intercedisca inevitablement. Es volia sobretot llançar preguntes, encara que algunes fins i tot incorporaren la resposta dins del seu enunciat, o la impossibilitat de la seua resposta. Les preguntes sempre es fan en present.

López Cuenca i G. Andújar documenten conjuntament un compendi de tòpics respecte d’això de l’ofici de l’artista i el seu entorn. ¿Com veu la societat els artistes contemporanis? ¿Quins estereotips es repeteixen, quins han canviat? L’artista com a geni, com turmentat o boig; el cuiner com a artista; la sublimació del personatge a partir del llegat de la seua obra, rellegida anys o segles després; el malditisme i la bohèmia; la racionalitat que s’imposa de la mateixa manera a com va desapareixent l’espai del taller com a prolongació de la seua labor física; la manera com es puga entendre la intel·lectualitat i el seu compromís avui, en aquesta era que circula a la velocitat de la llum, etc. Elements dispars plantejats amb voluntat arxivística, no definitiva sinó temptejant, que ajuden a definir certes pràctiques artístiques actuals i constaten els reptes de l’artista contemporani.

Si alguna finalitat persegueix aquest projecte, és el qüestionament de tot allò que rodeja i envolta el que aquest projecte significa. La necessitat de parar i pensar, fent després d’aquesta parada i d’aquest pensament una acció que puga ser mirada, pensada i novament criticada. Respon també a una urgència: l’ús de mitjans públics per a discutir sobre el públic, en un moment en què quasi tot és privat i, no obstant això, s’exhibeix amb variades disfresses del públic; en definitiva, prendre una paraula llançada i convertir-la en gest.

En aquesta realitat, pròpia d’alguns i aliena a molts, és important la relectura, la redefinició, la revolta..., en definitiva: el tretze són tretze de la resistència i d’una rebel·lia saludable.”